

'EEN KOFFER VOL MET GELD'

(EIN KOFFER VOLLER GELD)

KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN

VOOR

4 DAMES – 5 HEREN

DOOR

WILFRIED REINEHR

NEDERLANDSE VERTALING

CARL SLOTBOOM

SPEELDUUR:

Ongeveer 125 minuten.

TIJD:

Heden.

KORTE INHOUD:

In dit toneelstuk speelt een koffer vol geld de hoofdrol. Het gaat om een boevenstreek, waarbij een half miljoen euro gestolen wordt. Het publiek weet vanaf de eerste scène wie de dader is. De overige spelers weten dat niet. Zij krijgen in de loop van het toneelstuk echter steeds meer inzicht in het gebeuren. De bewuste koffer wordt verwisseld, omgeruild en door de politie in verzekerde bewaring gesteld en vervolgens weer gestolen. Een tweede koffer met geld, bestemd voor een politiefilm, speelt ook een rol. De echte bankrover, die zich als pastoor verkleedt, en een kamer neemt in pension-café "Het Witte Hert", gedraagt zich uiterst verdacht, maar wordt echter door niemand als dader herkend.

Elizabeth, barones van Stuitenberg is echter ook niet degene voor wie ze zich uitgeeft. Ze bestelt mensen en met behulp van haar knappe nicht Susan bedriegt ze mannen. De eigenaar van pension-café "Het witte hert" en de eigenaar van pension-café "De Rode Os", voeren een keiharde concurrentiestrijd, maar gaan aan het eind toch samen werken. Misverstanden ontstaan doordat de simpele dorpsagent Hendrik alles en iedereen verdenkt en razendsnel is met arrestaties. Weliswaar worden echte boeven gearresteerd, maar voor het verkeerde vergrijp.

Al met al is dit een komedie, die bestaat uit misverstanden, verwisselingen, humorvolle dialogen en krachtige woordenwisselingen.

ROLVERDELING:

Leo	Bankrover, als pastoor verkleed
Josefine de Boer	Eigenaresse van "Het Witte Hert"
Josef Wijnstra	Eigenaar van "De Rode Os"
André Wijnstra	Zijn zoon
Roos	Buurmeisje
Elizabeth, barones van Stuitenberg	Bedriegster
Susan	Haar nicht
Tom Langedijk	Filmrekwisiteur
Hendrik	Dorpsagent

DECOR:

Rechts is een gedeelte van het pension-café "Het Witte Hert" te zien. Deur en raam, die open moeten kunnen. Bloembakken en een uithangbord met de naam van het pension-café. Voor het huis een tafel en een bank.

Links is een gedeelte van het pension-café "De Rode Os" te zien. Ook hier een deur, een raam en een uithangbord. De beide uithangborden moeten eraf gehaald kunnen worden. Tevens een berging, met een opening die zo groot is dat er een koffer doorpast. Deze berging kan ook boven één van de deuren zitten.

Het achtertoneel stelt een muur of een heg voor, met in het midden een doorgang. Daarachter een landschap of dorp.

NEDERLANDSE VERTALING:

Carl Slotboom
www.carlslotboom.nl
toneelslotboom@quicknet.nl
Abbekerk
Februari 2012

EERSTE BEDRIJF
EERSTE SCÈNE
LEO

(Het is schemerig. Leo komt op met twee koffers. Over zijn hoofd draagt hij een bivakmuts, alleen zijn ogen zijn zichtbaar. Hij loopt heel voorzichtig en kijkt telkens om zich heen. Eén van de koffers zet hij op de grond voor de tafel, de andere erop. Hij sluipt naar de beide deuren en legt zijn oor er tegenaan. Het wordt langzaam lichter op het toneel. Leo doet zijn bivakmuts af en opent de koffer. Hij pakt er een handvol bankbiljetten uit. Is zeer tevreden. Doet het geld weer terug en sluit de koffer. Hij kijkt om zich heen en ziet de berging. Doet het deurtje open en schuift de koffer met geld erin. Dan zet hij de andere koffer op de tafel. Uit deze koffer komt een soutane, die zo gemaakt moet worden dat hij in de slotscène snel uitgetrokken moet kunnen worden. Leo trekt de soutane over zijn gewone kleding aan)

**EERSTE BEDRIJF
TWEEDE SCÈNE
LEO, JOSEFINE, JOSEF**

- JOSEF** (Komt op) Goedemorgen.
LEO (Waardig) Goedemorgen mijn zoon.
JOSEF (Bekijkt Leo van top tot een) Zoekt u misschien een kamer?
LEO Ja mijn zoon, ik zoek een rustige, achterafgelegen kamer waar ik in stilte mijn geestelijk onderzoek kan doen.
JOSEFINE (Komt op) Een rustige kamer zult u zeker niet in "De Rode Os" kunnen vinden.
JOSEF (Kwaad) Bemoei je er niet mee oude vrijster, ik zag meneer Pastoor het eerst.
JOSEFINE Denk aan je hart, opgewonden standje. Ik ben helemaal niet van plan om meneer Pastoor van je af te nemen. (Tegen Leo) Maar als u een rustige kamer zoekt eerwaarde, dan adviseer ik u "Het Witte Hert". In "De Rode Os" zoekt u vergeefs naar rust, daar loopt u de hele dag dit figuur (Met een blik naar Josef) voor de voeten. Hij heeft de onaangename eigenschap alle gasten te verjagen.
JOSEF Dat is gelogen! Bij mij is het net zo stil en rustig als in de diepste kerker.
JOSEFINE Wij bieden een hemelse stilte zoals in het paradijs.
LEO Ja, dan eh... dan ga ik toch liever naar "Het witte..."
JOSEF (Onderbreekt Leo) Niks wit, rood is de kleur, In "De Rode Os" en daar neemt u een kamer. (Pakt de koffer van Leo en loopt naar de deur van "De Rode Os")
JOSEFINE (Loopt achter Josef aan en pakt de koffer af) Meneer Pastoor woont in "Het Witte Hert", begrepen. (Tegen Leo) Komt u maar meneer Pastoor, ik zal u een rustige, achterafgelegen kamer laten zien. U zult zich thuis voelen in "Het Witte Hert". (Leo en Josefine af. Josef met stomheid geslagen)

**EERSTE BEDRIJF
DERDE SCÈNE
JOSEF, ANDRÉ**

ANDRÉ
JOSEF

(Komt op) Waarom sta je daar als een zoutpilaar?
Geen domme vragen stellen alsjeblieft. Die heks heeft ons weer een gast door de neus geboord.

ANDRÉ
JOSEF
ANDRÉ

Verbaasd je dat? Ze heeft nu eenmaal mooiere ogen dan jij.
Klets niet zo dom.

JOSEF
ANDRÉ
JOSEF
ANDRÉ

Eén ding is duidelijk vader, als er niets gebeurt kunnen we "De Rode Os" vandaag of morgen sluiten.

Dat weet ik ook, maar dat mens kaapt ons elke gast voor de neus weg.

Ik zal haar eens even mijn tanden laten zien.

Wie niet bijten kan, moet ook zijn tanden niet laten zien. **(Gaat af)**

Hij heeft gelijk, mijn tanden laten zien heeft geen zin. We moeten ons gewoon met haar verdragen. We zouden de beste pension-café's in de wijde omtrek kunnen hebben, als die twee zich niet als kleine kinderen zouden gedragen. In plaats van voortdurend ruzie te maken, zouden we een belangengemeenschap in het leven moeten roepen. **(André kijkt van het ene naar het ander huis)** Het Witte Hert... De Rode Os... eigenlijk zouden we van beide pension-café's één toplocatie moeten maken, een soort "Roodwitte Hertenos"... of zoiets.

EERSTE BEDRIJF
VIERDE SCÈNE
ANDRÉ, ROOS

ROOS **(Komt op. Heeft een mand met fruit en groente bij zich)** Helemaal niet zo'n slecht idee.

ANDRÉ Oh, hallo Roos.

ROOS Waarom kijk je zo bedenkelijk?

ANDRÉ Daar heb ik alle redenen voor. Met "De Rode Os" gaat het steeds meer bergafwaarts. "Het Witte Hert" heeft ons zojuist weer een gast voor onze neus weggehaald. Een pastoor dit keer.

ROOS In "De Rode Os" zou een vrouw de scepter moeten zwaaien. Zo'n mannenhuishouden deugt niet.

ANDRÉ Dat weet ik, maar denk maar niet dat mijn vader ooit nog trouwt.

ROOS Hij hoeft toch niet meteen te trouwen?

ANDRÉ Je hebt het toch over een vrouw?

ROOS Ja, als je zo denkt dan zal er waarschijnlijk nooit een vrouw in huis komen. Nee, ik bedoel dat je zelf ook eens aan trouwen moet denken.

ANDRÉ Dat doe ik ook... denken bedoel ik. Maar welke vrouw wil nou in "De Rode Os" introuwen? **(Roos kijkt hem verliefd aan)** Ja, als ik de loterij zou winnen misschien.

ROOS Soms zijn rijken slechts armen met heel veel geld. Doe je trouwens mee met de loterij dan?

ANDRÉ Nee.

ROOS Dan hoef je er ook niet op te rekenen dat je iets zult winnen.

ANDRÉ **(Lachend)** Misschien moet ik maar eens een bank overvallen.

ROOS **(Lachend)** Daar heb je het lef niet eens voor.

ANDRÉ Zeg dat niet te hard. Ik zou het wel durven.

ROOS Nou, ga je gang, maar laat je niet pakken, anders zul je je bruiloft in de gevangenis moeten vieren.

ANDRÉ Ja, lach er maar om, maar ik zit er maar mee. Erfgenaam van een prachtig pension-café, dat echter aan het eind van zijn Latijn is.

ROOS Wat jij nodig hebt is een vrouw die je neemt zoals je bent en met alles wat je hebt. Bovendien ben je niet zo arm als je beweert. Het huis, het grondstuk, dat is toch ook allemaal iets waard?

ANDRÉ Daar kan ik niet van eten.

ROOS Mooi, dan heb hier wat voor je, **(Geeft hem de mand)** met de groeten van mijn moeder. Alles uit eigen tuin.

ANDRÉ Dank je wel Roos.

**EERSTE BEDRIJF
VIJFDE SCÈNE
ANDRÉ, ROOS, JOSEF**

JOSEF (Komt op) André, ik heb de oplossing. Hallo Roos, wat kom je doen?
ANDRÉ Ze heeft ons iets uit eigen tuin gebracht.
JOSEF (Kijkt in de mand) Uitgedroogde groente?
ANDRÉ Kun jij je dan helemaal niet gedragen?
JOSEF Natuurlijk kan ik me gedragen, ik doe het alleen zelden.
ANDRÉ Je zou in ieder geval dank je wel kunnen zeggen.
ROOS Laat maar André, ik weet dat hij het niet zo bedoelt.
JOSEF Dank je wel Roos. (Hij pakt een wortel uit de mand) De mens kan niet van brood alleen leven. (Hapt een stuk van de wortel af)
ROOS (Lacht) Ik moet er weer vandoor, anders wordt mijn moeder ongeduldig. Er is veel te doen in huis.
JOSEF Laat je niet ophouden Roos. Ik heb ook belangrijk werk te doen.
ROOS Tot ziens dan maar weer. (Roos af)
JOSEF (Tegen André) En jij zou je ook nuttig kunnen maken. In de keuken staat nog een berg afwas die gedaan moet worden. Als er gasten komen, kunnen we ze niet eens een schoon kopje aanbieden.
ANDRÉ Waarom zouden wij uitgerekend gasten krijgen? We zien al maanden niemand.
JOSEF Maak je geen zorgen, ik heb een fantastisch idee, die ik meteen in de daad zal omzetten. Ga jij nou maar naar de keuken. Kom op!
ANDRÉ Het zal mij benieuwen wat dat dan wel voor idee is. (Gaat af)
JOSEF (Kijkt om zich heen. Gaat af en komt terug met een ladder. Hij haalt het uithangbord van "De Rode Os" weg. Dan haalt hij het uithangbord van "Het Witte Hert" weg en hangt zijn uithangbord daarvoor in de plaats. Het uithangbord van "Het Witte Hert" hangt hij boven zijn eigen deur. Hij kijkt goedkeurend en gaat dan met de ladder af)

**EERSTE BEDRIJF
ZESDE SCÈNE
ROOS, ANDRÉ**

ROOS (Komt op en roept) André?... André!
ANDRÉ (Komt op. Heeft een schort voor en een bord en theedoek in zijn hand) Wat is er aan de hand? Ben je iets vergeten?

ROOS Nee, ik wil je alleen maar vragen om geen domme dingen te doen.
ANDRÉ Wat voor domme dingen in hemelsnaam?

ROOS Nou ja, een bank overvallen of zoiets idioots.
ANDRÉ Maak je je zorgen om mij?

ROOS Ja, dat doe ik. Je bent in staat om het werkelijk te doen.
ANDRÉ Domheid wint het vaak van armoe. Maar ik waardeer het dat je je zorgen om mij maakt.

ROOS Ik heb er nu eenmaal niets aan als je levenslang in de gevangenis zit.
ANDRÉ Denk maar niet dat ik me laat pakken.

ROOS Alsjeblieft André, doe het niet... voor mij... beloof je me dat?
ANDRÉ (Omarmt Roos) Maak je geen zorgen.

**EERSTE BEDRIJF
ZEVENDE SCÈNE
ANDRÉ, ROOS, SUSAN, ELIZABETH**

ELIZABETH **(Komt op, gevolgd door Susan, die twee koffers draagt)** Zo, daar zijn we dan. **(Tegen Roos en André)** Bent u van "Het Witte Hert"? Kunt u ons naar onze kamers brengen?

ANDRÉ **(Verbaasd)** Welke kamers in hemelsnaam?

ROOS **(Snel)** De kamers... weet je wel? Laat de gasten de kamers zien André, ik breng de koffers weg. **(Roos met beide koffers af)**

ANDRÉ Heeft u kamers bij ons gereserveerd?

SUSAN Ja, per e-mail.

ANDRÉ **(Verbaasd)** Per e-mail?

ELIZABETH Maak er geen drama van alstublieft. Heeft u nu voor ons gereserveerd, ja of nee?

ANDRÉ Eerlijk gezegd heb ik geen idee.

SUSAN We kunnen toch moeilijk hier buiten blijven staan. Barones van Stuitenberg is vermoeid van de lange reis. Breng ons dus naar onze kamers alstublieft.

ANDRÉ Heeft u werkelijk in "De Rode Os" kamers gereserveerd?

ELIZABETH "De Rode Os"? Nee, we hebben bij u gereserveerd, in "Het Witte Hert".

ANDRÉ **(André twijfelt, doch dan zegt hij)** Nou, komt u dan maar mee. **(André, Elizabeth en Susan af in "De Rode Os")**

**EERSTE BEDRIJF
ACHTSTE SCÈNE
JOSEFINE, TOM**

(Josefine komt op. Heeft een tafelkleed bij zich en legt deze over de tafel. Gaat dan weer af. Tom komt met twee koffers op, die er net zo uitzien als de koffers van Leo. Tom kijkt om zich heen. Hij ziet het uithangbord "Het Witte Hert" en gaat naar de deur. Op dat moment komt Josefine met bestek op. Tom ziet haar)

- TOM** Goedemorgen mevrouw, heeft u een kamer vrij voor een paar dagen?
- JOSEFINE** Ik heb toevallig nog één kamer vrij. Er is vanmorgen een gast aangekomen en ik verwacht nog twee dames, die elk ogenblik kunnen komen. Hoelang wilt u blijven?
- TOM** Een paar dagen.
- JOSEFINE** Heeft u vakantie?
- TOM** Nee, helaas niet. Wij nemen hier in de buurt een politiefilm voor de televisie op, ik ben de rekwisiteur.
- JOSEFINE** Rekwiwat?
- TOM** Rekwisiteur. Dat is degene die voor de rekwisieten zorgt.
- JOSEFINE** Rekwi... rekwidingsesen zijn toch overblijfselen van heiligen? Botten en zo.
- TOM** Nee, wat u bedoelt zijn relikwieën. Rekwisieten zijn spullen die de acteurs nodig hebben. Bijvoorbeeld een notitieboekje en een pen voor een rechercheur of een koffer met geld als er in de film een bankoverval wordt gepleegd.
- JOSEFINE** Nu u het zegt herinner ik me in de krant te hebben gelezen dat er een politiefilm voor de tv wordt opgenomen. In de bank hier in het dorp wordt de scène voor de overval opgenomen.
- TOM** Juist, klopt als een zwerende vinger. Het duurt nog een paar dagen voordat het hele team komt, dus wil ik alvast een kamer.
- JOSEFINE** **(Heeft inmiddels de tafel gedekt)** Geen probleem. U kunt meteen ontbijten. Ik zal de andere gast ook roepen. Laat uw koffers daar maar staan, die breng ik straks wel naar uw kamer. Als de beide dames arriveren, kunnen die ook meteen mee ontbijten.
- TOM** Dank u wel. **(Gaat zitten. Doet één van de koffers open, die vol bankbiljetten zit. Josefine kijkt verbaasd)** Maakt u zich geen zorgen, het is geen echt geld, het is voor de film. **(Tom doet de koffer weer dicht. Josefine gaat af)**

**EERSTE BEDRIJF
NEGENDE SCÈNE
JOSEFINE, LANGDIJK, LEO, JOSEF**

(Josefine komt terug met etenswaar. Josef komt op en dekt zijn tafel)

JOSEFINE Hoe is trouwens uw naam?

TOM Tom. Tom Langedijk.

JOSEF Tom Poes.

JOSEFINE Alsjeblieft Josef, val mijn gasten niet lastig.

JOSEF Ik mag voor mijn eigen huisdeur toch nog wel zeggen wat ik wil? Een mens zou zijn verstand nog kwijtraken als hij naast jou moet wonen.

JOSEFINE Verstand kun je alleen kwijtraken als je het hebt.

JOSEF **(Trots)** Ik heb trouwens ook gasten. **(Gaat lachend af)**

TOM Hij heeft een luide lach.

JOSEFINE Hij heeft helemaal niets te lachen, het water staat hem tot aan zijn lippen. Ik ben benieuwd waar hij opeens gasten vandaan haalt. **(Leo komt op)** Fijn dat u er bent meneer Pastoor. Mag ik u aan meneer Langedijk voorstellen? Hij is een requiem.

LEO **(Geeft Tom een hand)** Aangenaam meneer Langedijk, maar eh... maar wat bent u?

TOM In ieder geval geen requiem. Ik ben rekvisiteur bij de film.

JOSEFINE Neemt u plaats meneer Pastoor. De dames hebben waarschijnlijk vertraging. Die bus hier is bijna elke dag te laat.

JOSEF **(Komt op met borden, bestek enz. enz. Het verschil tussen beide tafels moet aanzienlijk zijn. Bij Josefine gezellig gedekt en bij Josef uiterst sober en eerder armoedig. Josef gaat naar zijn deuropening)** Dames, komt u ontbijten?

**EERSTE BEDRIJF
TIENDE SCÈNE
JOSEFINE, LANGDIJK, LEO, JOSEF, ELIZABETH, SUSAN**

JOSEF (Tegen Elizabeth en Susan die opkomen. Niet bijzonder vriendelijke) Ga zitten.

JOSEFINE Oh... één en al vriendelijkheid die meneer Os.

SUSAN (Loopt naar de tafel van Josefine en kijkt. Loopt dan weer terug naar de tafel van Josef en gaat zitten) Heb je de gedekte tafel daar gezien tante?

ELIZABETH Wat is daarmee?

SUSAN Nou, kijk maar eens.

ELIZABETH (Kijkt naar de tafel van Josefine) Meneer Wijnstra, wij willen ook graag verse broodjes, een bloemetje op onze tafel en een leuk tafelkleed.

JOSEF Heb ik niet.

SUSAN Ik zou graag een kopje zonder barst willen hebben.

JOSEFINE Ik zie het al, hij heeft zijn zondagse servies uit de kast getrokken, meneer Wijnstra van "De Rode Os".

ELIZABETH (Verbaasd) De Rode Os?

SUSAN Wij hebben toch gereserveerd in "Het Witte Hert"?

ELIZABETH Ja, daar staat het toch. (Wijst naar het uithangbord)

SUSAN En daar is "De Rode Os". (Wijst naar het uithangbord bij Josefine)

ELIZABETH Klopt.

JOSEFINE (Haalt diep adem en gaat naar Josef. Dreigend) Dit is toch wel het toppunt! Dit heb jij op je geweten Josef! Onze vriendschap is definitief voorbij.

JOSEF Wat nooit heeft bestaan kan ook niet voorbij zijn.

JOSEFINE Dit is een zaak voor de politie.

LEO In hemelsnaam. Toch geen politie voor zo'n kleinigheid?

JOSEFINE Een kleinigheid noemt u dat? Dit is bedrog op het allerhoogste niveau.

JOSEF Bedrog? Wat is daar voor bedrog aan? Bovendien heb ik hier niets te maken, ik weet van niets, Josefine de Boer.

JOSEFINE Dan moet de politie er juist bijkomen. Er moet opgehelderd worden wie deze uithangborden heeft verhangen.

LEO Niet zo snel mevrouw, niet zo snel. Voor zo'n incidentje belt u de politie toch niet? Als die eenmaal hier zijn halen ze uw hele huis overhoop en u komt voorlopig niet van ze af. En wat ze allemaal niet zullen vinden.

JOSEFINE Wat moeten die nou vinden? Ja, een bedrieger, een dief zullen ze vinden. (Tegen Josef) Opsluiten moeten ze je.

SUSAN (Gaat dreigend voor Josef staan) Ik eis dat u ogenblikkelijk onze koffers naar "Het Witte Hert" brengt.

JOSEF Dat is "De Rode Os", dat ziet u toch zelf ook wel? Als u daar naar toe wilt, dan haalt u die koffers zelf maar. Maar eerst even afrekenen, een volle week graag.

ELIZABETH Pardon? We hebben noch gegeten noch gedronken en de kamer hebben we niet gebruikt. Bovendien hebben we gereserveerd bij "Het Witte Hert" en niet bij u.

SUSAN U heeft ons bedrogen. Bovendien waren we hier sowieso niet gebleven. Uw matrassen zijn nog erger dan hangmatten en uw lakens zijn zo dun dat je er dwars doorheen kijkt. Het behang dat u aan de muur heeft is uit de tijd van Napoleon en uw ontbijt voer ik niet eens aan mijn hond.

JOSEF Dat is toch wel het toppunt. Meneer Pastoor, ik heb uw hulp nodig.

LEO Mijn zoon, je zult je moeten schikken in je lot.

ELIZABETH Ik was in de veronderstelling dat uw onderkomen voor de betere klasse was.

SUSAN Mijn tante is tenslotte barones.

JOSEF Dat mag allemaal wel zo zijn, maar u heeft de kamer genomen.

SUSAN Onze koffers gaan naar die kant. **(Wijst naar "Het Witte Hert")**
ELIZABETH En ontbijten doen we daar ook.
JOSEFINE Zo mag ik het horen! Bij ons kunt u echt van uw vakantie genieten en u helemaal zat eten.
ELIZABETH Dank u. Ik moet echter om mijn figuur denken.
JOSEFINE U kunt hier zelfs uw figuur verdubbelen barones. In ieder geval hartelijk welkom in "Het Witte Hert". Ik zal uw koffers wel even halen. Maakt u zich maar geen zorgen.
JOSEF Heb het hart niet dat je in mijn huis komt. **(Gaat boos af)**
JOSEFINE Hij is vanmorgen verfrommeld opgestaan en heeft de grootste moeite uit de kreukels te komen. **(Tegen Tom)** Zou ik u om een gunst mogen vragen?
TOM Maar natuurlijk mevrouw.
JOSEFINE Voor sommige dingen heb je nu eenmaal het sterke geslacht nodig.
TOM En toen dacht u aan mij?
JOSEFINE Ik kan moeilijk meneer Pastoor vragen.
TOM Daar heeft u gelijk in. Nou, zegt u het maar, ik ben tot uw dienst. Wat moet ik doen?
JOSEFINE U mag de uithangborden weer omruilen. Tenslotte ben ik "Het Witte Hert". Maar ontbijt u eerst rustig af.

**EERSTE BEDRIJF
ELFDE SCÈNE
JOSEFINE, ANDRÉ, SUSI, ELIZABETH, TOM, LEO, ROOS**

(Josefine gaat bij de anderen aan tafel zitten. André en Roos komen op. André heeft een radiocassetterecorder bij zich, waarin een vooraf ingesproken bandje moet zitten. André en Roos gaan aan de tafel bij "De Rode Os" zitten.)

- ANDRÉ** Nu heeft ze ons ook nog de enige gasten weggepikt, die wij sinds maanden hier hadden.
- ROOS** Die waren sowieso gegaan. Heb je niet gemerkt hoe die sjieke tante de kamers bekeek?
- ANDRÉ** Als ze niet bij ons willen wonen, moeten ze het zelf maar weten.
- ROOS** Wat ben je van plan?
- ANDRÉ** Ik zorg voor een beetje achtergrondmuziek. **(Zet de radio behoorlijk hard aan. Vanaf de tafel bij "Het Witte Hert" kijkt men geïrriteerd. Na enkele ogenblikken wordt de muziek onderbroken)**
- STEM** Luisteraars, wij onderbreken onze uitzending voor een politiebericht. **(Iedereen is één en al oor)** Hedenmorgen heeft een onbekende dader de bank in **(Plaatsnaam noemen)** overvallen en is er met ongeveer vijfhonderdduizend euro vandoor gegaan. Kort na openingstijd betrad een man het bankgebouw en vertelde een personeelslid dat er filmopnamen gemaakt zouden worden. Het personeelslid was van deze filmopnamen op de hoogte en koesterde geen enkele argwaan. Nadat de man de bank had verlaten, verscheen een andere man met een bivakmuts over zijn hoofd. Hij bedreigde het personeel met een pistool en eiste dat men zijn koffer met bankbiljetten zou vullen. Het personeel, dat in de veronderstelling was dat het om de bewuste filmopnamen handelde, deed wat de zogenaamde bankrover verlangde en vulde de koffer met vijfhonderdduizend euro aan bankbiljetten. Toen de gemaskeerde man verdween en niet terugkwam, werd de filiaalleider argwanend en belde de politie. Van de bankrover ontbreekt tot nu toe elk spoor. Voor tips die tot aanhouding van de dader kunnen leiden, heeft de bank een bedrag van vijftigduizend euro uitgelooft. Voorzichtigheid is echter geboden, daar de bankrover in het bezit van een wapen is. Einde van dit politiebericht. **(Er klinkt weer muziek, maar André zet de radio uit. Leo is geschrokken)**
- TOM** **(Lacht)** Wat een mop zeg, gebruikt de filmopnamen om zijn slag te slaan.
- LEO** En bedreigt het personeel met een speelgoedpistool.
- TOM** Speelgoedpistool? Hoezo?
- LEO** Dat dacht ik zo maar.
- JOSEFINE** Dat betekent dus opletten geblazen. Je moet er toch niet aan denken dat je zo'n vent tegenkomt.
- SUSAN** Dat noem ik nou een kerel, daar heb je lef voor nodig.
- ELIZABETH** En wat je met zoveel geld allemaal kunt doen.
- ROOS** **(Tegen André)** Wilde jij vanmorgen niet een bank overvallen? Jij hebt toch niet... **(Iedereen spitst zijn oren)**
- ANDRÉ** Welnee joh.
- LEO** **(Tegen Josefine)** Mocht de politie hier opduiken mevrouw de Boer, dan verzoek ik u vriendelijk hen niet te vertellen dat ik hier ben. Het zou mijn geestelijke verdieping kunnen schaden.
- JOSEFINE** Vanzelfsprekend eerwaarde. U bent overigens wel de laatste die zij zullen verdenken.
- LEO** Dan kan ik me met een gerust hart verstoppen... ik bedoel eh... met een gerust hart terugtrekken in mijn kamer. Ik wens u een gezegende dag. Goedemorgen. **(Gaat af)**
- TOM** En ik zal mijn koffer maar eens opbergen. Als ze de inhoud zien, zou ik opgepakt kunnen worden.

JOSEFINE Die koffer berg ik wel op. Komt u mee? Dan laat ik u de kamer zien. **(Tom en Josefine af)**

ROOS Ik moet ook weer eens wat doen André. Ik hoop dat je geen problemen hebt.

ANDRÉ Als jij hier in huis, in de kelder, op de zolder, of waar dan ook, ook maar één euro vindt, dan mag ik veranderen in een steen.

ROOS Ik hoop dat ik je kan vertrouwen.

ANDRÉ Dat kun je. **(Roos gaat af. André pakt zijn radio en gaat ook af)**

ELIZABETH **(Tegen Susan. Wijst naar de koffer van Tom)** Dat zijn de koffers van deze Tom. Heb je gehoord wat hij zei?

SUSAN Dat hij opgepakt zou worden als ze de inhoud zien.

ELIZABETH Ben heel benieuwd wat er in die koffer zit.

SUSAN **(Opgewonden)** Je bedoelt toch niet dat hij...? **(Ze lopen heel voorzichtig naar de koffers en openen er een)**

ELIZABETH **(Pakt een handvol bankbiljetten)** Kijk eens aan, ik had al zo'n vermoeden. Die Tom toch.

SUSAN Wij hebben recht op die beloning van vijftigduizend euro.

ELIZABETH Beloning? Laat je verstand eens werken. Niks beloning, we nemen die hele koffer. Hier zitten vijfhonderdduizend euro in, dat is nog eens wat anders dan een fooi van vijftigduizend.

SUSAN Maar tante, dan kunnen we deze vakantie zelfs eerlijk betalen.

ELIZABETH Niet zo hard praten, zo direct hoort iemand nog dat we helemaal geen geld hebben.

SUSAN En dat je helemaal geen barones bent.

ELIZABETH Alsjeblieft, houd je mond.

SUSAN Maar nu we zo veel geld hebben, kan ik trouwen met wie ik wil.

ELIZABETH Dat geld hebben we nog niet. Ik stel voor dat je aanpakt met deze Tom. Intussen bedenk ik een plan hoe we dat geld in ons bezit krijgen.

SUSAN Mocht het ons niet lukken, dan kunnen we altijd die beloning nog opeisen. Ik zou deze Tom ook kunnen trouwen.

ELIZABETH Susan, je trouwt toch zeker niet met een bankrover. Kom, we gaan naar onze kamers en pakken onze koffers uit.

SUSAN We hebben nog helemaal geen kamer en onze koffers staan nog bij "De Rode Os".

ELIZABETH We zijn toch mans genoeg om zelf onze koffers daar weg te halen? Kom op. **(Gaan af in "De Rode Os". Er is een hoop lawaai te horen)**

JOSEF **(Achter het toneel)** U heeft hier kamers gehuurd, u kunt niet zonder meer vertrekken!

ELIZABETH **(Achter het toneel)** En of wij dat kunnen!

SUSAN **(Achter het toneel)** Aan de kant. Laat ons er door! **(Elizabeth en Susan komen naar buiten en hebben hun koffers. Gaan bij "Het Witte Hert" naar binnen)**

**EERSTE BEDRIJF
TWAALDE SCÈNE
JOSEF**

(Josef komt naar buiten, Blijft staan en denkt na. Dan krijgt hij een idee) Ja... dat ga ik doen en ik mag een ons wegen als de volgende gast geen kamer bij ons huurt. (Hij pakt het tafelkleed van de tafel bij "Het Witte Hert" en legt deze op zijn eigen tafel. Dan pakt hij de bloemen, het bestek en servies. Dan pakt hij een bloemenbak en zet deze bij zijn huis. Vervolgens gaat hij af)

**EERSTE BEDRIJF
DERTIENDE SCÈNE
JOSEFINE, ELIZABETH, SUSAN, TOM**

- JOSEFIEN** **(Komt op en kijkt naar de tafel van "De Rode Os". Ontzet)** Dit is toch wel het toppunt! Is die man nu helemaal gek geworden?! Niet alleen mijn uithangbord heeft hij gepikt, hij heeft nu zelfs mijn tafelkleed en alles voor het ontbijt gestolen. **(Ze begint haar spullen terug te pakken en brengt ze naar binnen)**
- TOM** **(Komt met Elizabeth en Susan naar buiten)** Dames, ik moet mij verontschuldigen. Voordat ik mijn koffers uitpak, wil ik nog een wandelingetje maken.
- ELIZABETH** **(Stoot Susan aan)** Als jij hem even bezig houdt, houd ik me even bezig met zijn koffer. **(Josefine is bezig de laatste resten van de tafel af te ruimen en loopt in en uit)**
- SUSAN** Ik heb eigenlijk wel zin in een wandeling. Mag ik met u mee meneer Langedijk?
- TOM** Maar natuurlijk, graag zelfs. **(Tom en Susan gaan af)**
- JOSEFINE** Mevrouw van Stuitenberg, ik moet binnen aan het werk, ik moet u alleen laten.
- ELIZABETH** Geen probleem mevrouw de Boer, geen enkel probleem. **(Josefine gaat af. Elizabeth pakt de koffer waar de bankbiljetten inzitten. Weet echter niet zo snel waar ze er mee naar toe moet. Dan ontdekt ze de berging waarin ook Leo zijn koffer heeft verstopt. Zij legt haar koffer er in)** Zo, vanavond als het donker is kom ik je halen... geluuskoffer. **(Elizabeth vergeet het deurtje dicht te doen en gaat af. Dan komt Josefine op. Ze pakt de overgebleven koffer van Tom en neemt deze mee in het huis)**

**EERSTE BEDRIJF
VEERTIENDE SCÈNE
HENDRIK, JOSEF**

(Hendrik komt op, terwijl Josef uit zijn huis komt)

HENDRIK Goedemorgen Josef.

JOSEF Ja, ook zo.

HENDRIK **(Ziet het uithangbord)** Wat is dat nu weer? Sinds wanneer heet het hier "Het Witte Hert"?

JOSEF Sinds vandaag.

HENDRIK Ik krijg de indruk dat de dingen hier niet gaan zoals ze horen te gaan. Ik zal voorlopig je zaak sluiten.

JOSEF Mijn zaak sluiten? En wat is de reden dan wel?

HENDRIK Ten eerste heeft je zaak een verkeerde naam en ten tweede wegens poging tot moord.

JOSEF Poging tot moord?

HENDRIK Ik sterf van de dorst.

JOSEF Neem me niet kwalijk, ik ben zo weer. **(Hendrik gaat zitten)**

**EERSTE BEDRIJF
VIJFTIENDE SCÈNE
HENDRIK, LEO, JOSEF**

(Terwijl Josef afgaat, komt Leo op. Hij ziet Hendrik en wil weer afgaan)

HENDRIK Kunt u even hier blijven? Ik wil u graag als getuige horen.
LEO **(Schrikt)** Als eh... als getuige?
HENDRIK Er schijnt iets niet in orde te zijn met de uithangborden van deze beide gelegenheden. Is u daar iets van bekend?
LEO Nee, niets van bekend.
HENDRIK Ik zal dit tot op de bodem uitzoeken.
LEO Is dat beslist noodzakelijk?
JOSEF **(Komt op met een groot glas bier)** Zo, een bier, voordat je van de dorst omvalt.
LEO Daar heb ik ook wel zin in.
JOSEF Drinkt u uw bier maar hiernaast. U wilde tenslotte ook niet bij mij wonen.
HENDRIK Met jouw manieren zul je nooit gasten krijgen. Je zou eens een voorbeeld aan Josefine moeten nemen.
JOSEF Josefine, Josefine! Alleen omdat je sinds de Middeleeuwen met haar verloofd bent, trek je altijd partij voor haar.
LEO Sinds de Middeleeuwen?
HENDRIK Die man overdrijft, we zijn sinds twaalf jaar verloofd.
JOSEF Waarom trouw je niet met haar?
LEO Een gelukkig huwelijk is een huwelijk dat niet in de echt is verbonden. **(Hij moet er zelf om lachen)**
JOSEF **(Sarcastisch)** Ik lach me kapot. **(Tegen Hendrik)** Die man lacht waarschijnlijk zelfs tijdens het snijden van uien.
LEO Niet beledigend worden alstublieft.
HENDRIK Wanneer begrijp jij nu eens dat je niet zo bot moet zijn tegen je gasten?
JOSEF Ik ben altijd uiterst correct tegen mijn gasten.
HENDRIK Jouw correctheid is mij bekend. Maar eh... ik moet er weer eens vandoor. We hebben veel werk vandaag. Jullie zullen wel gehoord hebben van die bankoverval. We hebben elke agent nodig. **(Staat op. Leo drinkt snel het glas van Hendrik leeg)**

**EERSTE BEDRIJF
ZESTIENDE SCÈNE
HENDRIK, LEO, JOSEF, JOSEFINE**

JOSEFINE **(Komt op)** Hallo Hendrik, goed dat je er bent. Ik wil aangifte doen.
LEO Ik denk dat meneer de commissaris op dit moment belangrijkere zaken te doen heeft.

JOSEFINE Ik wil dat het geval met die uithangborden uitgezocht wordt. **(Met een blik naar Josef)** Die rode os hier beweert dat hij er niets mee te maken heeft.

HENDRIK Dit zullen we even heel snel regelen. **(Wijst naar het uithangbord dat bij "De Rode Os" hangt)** Dat uithangbord hoort hiernaast te hangen en jij Josef gaat dat doen.

JOSEF Wat heb ik hier mee te maken?
HENDRIK Doe wat ik je zeg, anders wordt er alsnog aangifte gedaan.
JOSEF **(Roept)** André!

**EERSTE BEDRIJF
ZEVENTIENDE SCÈNE
HENDRIK, LEO, JOSEF, JOSEFINE, ANDRÉ**

ANDRÉ (Komt op) Heb je me geroepen?
JOSEF Ruil die uithangborden om, zodat die draak (Met een blik naar Josefine) tot rust kan komen. (André doet wat hem gevraagd is)

JOSEFINE En mijn plantenbak moeten ook terug.
HENDRIK En dan hoop ik dat hier verder geen ongeregelheden voorkomen. Ik heb meer te doen.

LEO U kunt met een gerust hart uw ambtelijke plichten gaan vervullen... elders. Ik zal waken over mijn kudde.

JOSEF (Zet de plantenbak terug) Au! Nu heb ik ook nog een splinter in mijn vinger.

JOSEFINE Heb je je op je hoofd gekrabt?
JOSEF Ze is net een sigaret. Het gif verzamelt zich in het mondstuk.
ANDRÉ Hè pa, hou nou eens even op.
HENDRIK Heel goed André, tenminste één die verstandig is.
ANDRÉ Ieder mens maakt fouten zullen we maar zeggen.
JOSEFINE Ik niet.
JOSEF Ik zou graag een foto van je willen hebben, ik verzamel foto's van natuurrampen.

HENDRIK Ik laat mijn verloofde niet beledigen.
LEO Broeder en zuster, het wordt tijd dat jullie stoppen met dat gekibbel. Bovendien heeft meneer de commissaris wel iets anders te doen dan naar jullie gekrakeel te luisteren. Hij heeft vast en zeker haast.

HENDRIK Ja, ik moet er nu werkelijk vandoor. (Hij pakt zijn bierglas en bemerkt dat het leeg is) Nou, tot ziens dan maar. (Hij geeft Josefine een kus op haar wang en gaat af)

LEO Doe mij nou een plezier en roep niet voor elke kleinigheid de politie.
JOSEF Die komt ook zonder dat hij geroepen wordt en dan met name als zijn dienst er op zit. Hij kan geen ogenblik zonder zijn Josefine.

**EERSTE BEDRIJF
ACHTTIENDE SCÈNE
JOSEFINE, JOSEF, ANDRÉ, SUSAN, TOM, LEO**

(Tom en Susan komen op)

LEO Zou u mij een bier willen brengen mevrouw de Boer?
JOSEFINE Maar natuurlijk.
TOM Voor mij ook een bier alstublieft, ik heb dorst gekregen van die wandeling.
JOSEFINE Meneer Langedijk ook een bier. **(Tegen Susan)** Kan ik u ook iets brengen?
SUSAN Nee dank u, ik wil mijn tante spreken, ik heb haar het één en ander te vertellen.
ANDRÉ **(Kijkt belangstellend naar Susan)** Misschien kan ik u iets te drinken brengen?
SUSAN Nee dank u. **(Gaat af)**
LEO **(Tegen Tom)** Zullen wij ook naar binnen gaan meneer Langedijk?
TOM Graag eerwaarde. **(Tom en Leo gaan af)**
JOSEF **(Tegen André)** Misschien zou jij ook eens aan het werk kunnen gaan.
JOSEFINE Ik zou graag even iets met je zoon willen bespreken. Zo veel werk zal er niet zijn, jullie hebben geen enkele gast.
JOSEF **(Tijdens het afgaan, tegen André)** Laat je niet betoveren door die heks. **(Josef gaat af)**
JOSEFINE Een chagrijn die vader van je en dan te bedenken dat we ooit heel erg verliefd op elkaar zijn geweest.
ANDRÉ **(Kijkt uiterst verbaast)** Verliefd? Jullie en verliefd? Dat lijkt me toch heel erg onwaarschijnlijk.
JOSEFINE Het is echt waar. Maar hij trouwde liever met je moeder, de enige erfgename van "De Rode Os". Het geld en het gespreide bedje vond hij belangrijker dan onze liefde.
ANDRÉ Maar jij was toch de eigenaresse van "Het Witte Hert"?
JOSEFINE Dat heb ik pas een jaar later van een oom geërfd. Eigenlijk heb ik de erfenis alleen maar geaccepteerd om dicht bij je vader te kunnen zijn.
ANDRÉ Dan begrijp niet waarom jullie voortdurend ruzie hebben.
JOSEFINE Hij heeft af en toe last van zijn slechte geweten als hij me ziet en om dat slechte geweten te verstoppen, gaat hij tegen mij tekeer. Eigenlijk zou ik het liefst van "Het Witte Hert" en "De Rode Os" één pension-café willen maken.
ANDRÉ Daar ben ik helemaal voor. Ik loop al heel lang met dat idee. Maar eh... je bent toch verloofd met Hendrik?
JOSEFINE Sinds twaalf jaar. Maar waarom denk je dat ik nog steeds niet met hem ben getrouwd?
ANDRÉ Nou?
JOSEFINE Omdat ik wacht tot je vader mij eindelijk eens ten huwelijk vraagt.
ANDRÉ Hoe is het mogelijk allemaal?
JOSEFINE Eigenlijk wilde ik iets heel anders met je bespreken. Jullie hebben geen gasten en dus niet zo veel te doen. Ik heb het huis vol en nu wil ik je vragen of je bij mij zou willen werken. Ik betaal je een uitstekend salaris. Onder deze omstandigheden zeg ik ja.
ANDRÉ Als je wilt kun je meteen aan de slag.
JOSEFINE Oké... binnen een paar uur begin ik. **(Josefine in haar huis af. André in het zijne)**

**EERSTE BEDRIJF
NEGENTIENDE SCÈNE
ROOS**

ROOS

(Komt op en ziet dat het deurtje naar de berging open staat. Ze ziet de koffers en neemt er één uit. Ze opent de koffer, kijkt en schrikt enorm) André! Dus toch! Die stort zich in het ongeluk. Ik moet zorgen dat die koffer hier weg komt. **(Ze doet de berging dicht, neemt de koffer en gaat af)**

DOEK